

ע"מ 25 / 11 / _____

בית המשפט המחוזי ירושלים
בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים

העותר:

גיא זומר, ת.ז. [REDACTED]

טלפון: 054-7650202

דוא"ל: zomerg@gmail.com

נגד

- המשיבים:
1. ירון ימין, הממונה על חופש המידע במשרד המשפטים
 2. איתמר דוננפלד, מנכ"ל משרד המשפטים
 3. עמית איסמן, פרקליט המדינה
 4. משרד המשפטים
- כולם באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)
רחוב מח"ל 7 (קומה 1), מעלות דפנה, ירושלים
פקס: 02-6468053
דוא"ל: EZ-JER@justice.gov.il

עתירה מנהלית

על החלטה לפי חוק חופש המידע

"זה לא באג, זה פיצ'ר"

כך ניתן לסכם את הניהול הכושל של מידע בפרקליטות המדינה, אשר נחזה להיות תקלה, ולמעשה הוא חלק ממדיניות סדורה.

מוגשת בזאת עתירה מנהלית לפי חוק חופש המידע, תשנ"ח-1998 (להלן: "החוק") ובה מתבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיבים, ובכלל זה הממונה על חופש המידע במשרד המשפטים, למסור העתק רשימת תיקי הפרקליטות שהוגשו בעניינם כתבי אישום, והעונש שנקבע בהם, כפי שתועדו במערכות המידע של פרקליטות המדינה. העתירה מוגשת לפי פריט מספר 2 לתוספת הראשונה לחוק בתי משפט לענינים מינהליים, תש"ס-2000. סכום אגרה לפי פריט 20 לתוספת לתקנות בתי המשפט (אגרות), תשס"ז-2007 הוא 2,273 ש"ח.

בתמצית, הרי שפרקליטות המדינה מנהלת את המידע הקיים באופן חובבני ורשלני ורק בשל כך, מבקשת שלא למסור מידע הנוגע לרכיבי הענישה שהוטלו במסגרת תיקי הפרקליטות כל זאת בטענה לפיה לאחר שנקטה באמצעות סבירים, התברר לה שלא ניתן לאתר את המידע, אף שברור לכל בר דעת כי המידע זמין ונגיש בלחיצת עכבר.

על כן עתירה זו מבקשת בראש ובראשונה להורות על מסירת המידע הזמין והנגיש בפרקליטות המדינה הנוגע לרכיבי הענישה שקוטלגו במערכת המידע של הפרקליטות. כמו כן, יתבקש בית המשפט הנכבד, לתת דעתו להתנהלותו של המשיב 3, פרקליט המדינה, אשר בהתאם לאמירת בית המשפט העליון, ובית המשפט המחוזי, נדרש לעמוד בסטנדרט מינימלי של ניהול מידע, אם לא במבט רטרוספקטיבי, אז לכל הפחות מכאן ואילך.

מבוא

הצדדים

1. העותר הינו פעיל חברתי הפועל לקידום מנהל תקין ושקיפות בגופים ציבוריים. העותר ממייסדי עמותת התמנון - מידע ציבורי לכל (ע"ר) אשר שמה לה למטרה להסיר חסמים בגישה למידע ציבורי. בנוסף, פועל העותר לקידום יישום וציות להוראות החוק והדין בתחום השקיפות וחופש מידע, ובהתאם עתר בשלל עניינים ציבוריים ללא כל עניין אישי במידע (עת"מ 219-01-20 זומר נ' פרידריך לבטוב ואח' ועת"מ 17657-03-20 זומר נ' פרידריך לבטוב ואח' בעניין דוחות שנתיים במשרד רה"מ), עתר נגד הרשות הארצית לכבאות והצלה בדרישה לפרסום תשובות לבקשות מידע לצד פרטי מידע נוספים (עת"מ 34136-12-17 זומר נ' כבאות והצלה ואח'.

ועת"מ 14607-06-20 זומר נ' אגמון ואח'), נגד משרד המשפטים לפרסום הנחיות מחלקת ייעוץ וחקיקה ופרקליטות המדינה (עת"מ 64005-01-20 זומר נ' כץ, עע"מ 6329/20 זומר נ' כץ, ועת"מ 26946-04-20 התנועה לחופש המידע וזומר נ' משרד המשפטים, בהתאמה), נגד משרד הבריאות בעניין נתוני הקורונה (עת"מ 25488-07-20 זומר נ' לוי ואח') ועוד הליכים רבים שבמרכזם זכות הציבור לדעת וקידום השקיפות ופרסום המידע ברשויות הציבוריות ללא כל אינטרס אישי-פרטי.

2. לציין כי העותר בעברו עבד כאנליסט בסטארט אפ בתחום בתחום הזיהוי הביومتر ובהמשך גם בתפקיד ראש צוות דאטה. מאז ועד היום, מסייע העותר בשלל ניתוחים ומענה מגוון בתחום המידענות של מידע ציבורי, לגופי מחקר, עיתונאים, עמותות ואנשים פרטיים שונים. כך לדוגמה היה אחראי על איסוף ועיבוד הנתונים במאמר מאת ד"ר גיא לוריא, מדיניות ריבוי המעצרים ופגיעתה בשוויון (הצעה לסדר 18, 2018). כך גם במאמר נוסף מאת ד"ר עו"ד רחל ארידור הרשקוביץ, ד"ר תהילה שוורץ אלטשולר בנושא תביעות השתקה: מאפיינים, סכנות ודרכי התמודדות, מחקר מדיניות 166, 2022. אף לאחרונה פורסם מאמר נוסף בו היה מעורב באיסוף ועיבוד המידע, יואב ספיר, "הפללתה של הקללה: ניתוח ריאליסטי של העלבת עובד ציבור" (339).

3. יצוין כי כיום העותר עוסק בין היתר בעריכת דין ומייצג נאשמים, לרבות בתיקים של פרקליטות המדינה בערכאות השונות, ולפיכך גם קשר הדוק בין המידע המבוקש לבין עבודתו של העותר.

4. המשיב 1 הוא הממונה על חופש המידע לפי סעיף 3 לחוק חופש המידע אשר בחר שלא למסור את המידע המבוקש לעניין רכיב הענישה ברשימת תיקי הפרקליטות, וזאת בעילה כי לאחר שנקטה אמצעים סבירים, התברר לה שלא ניתן לאתר את המידע או שאינו מצוי ברשותה. המשיב 2 הוא ראש הרשות הציבורית כהגדרתו בסעיף 2 לחוק, ומי שבשמו ניתנה ארכה לענות על בקשת המידע תוך 120 ימים, אף שמדובר במענה שנדרשות לו מספר שניות בודדות להפקה ומסירה. המשיב 3 הוא פרקליט המדינה, אשר אמון מתוקף תפקידו על ניהול המידע בפרקליטות ואשר לא יכול להיות חולק כי מתרשל בתפקידו באופן ניהול המידע בפרקליטות.

מועד הגשת העתירה

5. לעניין מועדי הגשת העתירה, הרי שהחלטת המשיבים אומנם ניתנה ביום 28.8.2025, אלא שכבר באותו היום העביר העותר לידי המשיבים רשימת השגות, וביום 1.9.2025 הודיע נציג

המשיבים, כי השגות העותר התקבלו, ועם תום הבחינה יתקבל מענה כמבוקש. מאז ועד היום, וחרף התראה לפני נקיטת הליכים משפטיים שהועברה ביום 1.11.2025 לא מצאו המשיבים לנכון להתייחס לגופו של עניין וליתן מענה סופי בבקשה.

פרק עובדתי

6. ביום 22.4.2025 שלח העותר שתי בקשות מידע לפי חוק חופש המידע למשיבים, ובכללן בקשה לקבלת רשימת העבירות בגינן הוגשו כתבי אישום על ידי גופי התביעה, בצירוף אישור תשלום אגרה. (נספח א').
7. ביום 23.4.2025 אישרו המשיבים את קבלת הבקשות והודיעו כי הועברו לבירור הגורמים הרלוונטיים. (התכתבות זו, נספח ב').
8. ביום 22.5.2025 פנו המשיבים אל העותר בבקשה להבהיר את היקף המידע המבוקש.
9. באותו היום השיב העותר והבהיר כי כוונתו לקבלת רשימה מפורטת, שבה בכל שורה יופיע מספר תיק, שם בית המשפט ועבירה ספציפית, כך שאם בתיק יש מספר עבירות - מספר התיק יופיע כמספר פעמים (מצ"ב נספח ג').
10. ביום 22.5.2025 (בסמוך לאחר מכן), פנו המשיבים אל העותר והודיעו על הארכת מועד למענה ב-30 ימים נוספים, עד ליום 21.6.2025, מכוח סעיף 7(ב) לחוק חופש המידע, בטענת עומס עבודה (נספח ד').
11. ביום 19.6.2025 פנו המשיבים אל העותר והודיעו על הארכה נוספת, על דעת המנהל הכללי, הוא המשיב 3, ומכוח סעיף 7(ג) לחוק, עקב "היקף הבקשה". המועד החדש למענה נקבע ליום 21.7.2025. ויודגש שוב כי מדובר במידע, אשר נשלף ממערכת המידע של המשיבים, במספר לחיצות מועט של עכבר המחשב, דבר שבאודאי ניתן היה למסור בתוך דקות (נספח ה').
12. ביום 23.8.2025, לאחר שחלפו המועדים המוארכים, פנה העותר שוב אל המשיבים, התריע על "השימוש הבלתי סביר בארכות" ועל אי-מתן מענה, ודרש כי מענה יימסר עד ליום 30.8.2025 (נספח ה' יחד עם הודעת הארכה)

13. ביום 28.8.2025, כארבעה חודשים לאחר הגשת הבקשה ואיחור של למעלה מחודש מהמועד האחרון המוארך, נשלח מענה רשמי מטעם הממונה על חופש המידע (נספח ו'). המשיבים:
- 13.1. העבירו קובץ אקסל חלקי הכולל את "סעיף העבירה הראשי" לכל נאשם (דוגמה מתוך האקסל נספח ז').
- 13.2. דחו את הדרישה לרשימת כלל העבירות הספציפיות בגין הקצאת משאבים בלתי סבירה (סעיף 8(1) לחוק).
- 13.3. דחו את הדרישה לרכיב הענישה, בטענת מהימנות נמוכה של הנתונים במערכת תנפ"ה (סעיף 8(3) לחוק).
14. באותו היום (28.8.2025) הגיש העותר השגה מפורטת על החלטת הממונה, דחה את נימוקי הדחייה ודרש השלמה של המענה, במיוחד בנוגע לרכיב הענישה (נספח ח').
15. ביום 1.9.2025 אישרו המשיבים את קבלת ההשגה והודיעו כי הועברה לבירור ביחידה הרלוונטית. (מצורף יחד עם נספח ח').
16. ביום 1.11.2025, לאחר שלא התקבל מענה להשגה, שלח העותר התראה לפני הגשת עתירה מינהלית, והודיע כי העתירה תוגש ביום 4.11.2025, עקב "הזלזול המתמשך" מצד המשיבים (נספח ט'). המשיבים לא טרחו כמובן להשיב להתראה זו או לתת מענה להשגות העותר, ומכאן שלא נותרה ברירה אלא להגיש עתירה זו.

סמכות

17. סמכות בית המשפט לעניינים מנהליים מקורה בסעיף 17(א) לחוק ובנוסף, על פי סעיף 5 ופריט מספר 2 לתוספת הראשונה לחוק בתי משפט לעניינים מינהליים, תש"ס-2000. העתירה מוגשת כנגד כנגד החלטה שלא למסור החלטה בבקשה לפי חוק חופש המידע. לעניין הסמכות המקומית, הרי שמקום מושבו של המשיב 1, בירושלים.

18. לעניין סעדים צופי פני עתיד, הרי שאלה נגררים לסעד העיקרי לפי חוק חופש המידע, ומקור הסמכות ליתן אותם בסעיף 8 לחוק בתי משפט לעניינים מינהליים.

הטענות המשפטיות

הנמקה על ארכות

19. בקשת מידע נדרשת להיענות בהתאם להוראות סעיף 7 ובעיקרן ללא שיהוי. לצד החובה הכללית להשיב לבקשות ללא שיהוי, הוגדרו שני שלבים המחייבים מתן הנמקה, השלב הראשון שבסעיף 7(ב) לחוק והוא מתן הנמקה על ידי הממונה על חופש המידע ככל ונדרשים יותר מ-30 ימים להשיב לבקשת המידע. השלב השני, שבסעיף 7(ג) לחוק, הוא מתן הנמקה על ידי ראש הרשות, ובמקרה שבפנינו מנכ"ל משרד המשפטים, ככל ונדרשים יותר מ-60 ימים להשיב לבקשת המידע. בפועל, מאז הוגשה הבקשה, חלפו מעל 120 ימים.

20. לאורך כל השלבים, לא טרחו המשיבים לנמק את הארכות הנדרשות מעבר לנסחים גנריים שאינם משקפים שום קשר בין בקשת המידע הקונקרטית ובין טענות המשיבים, ומדובר הלכה למעשה בתבניות בהם עושים המשיבים שימוש חוזר ותכוף, אשר אינם יכולים לעלות כדי הנמקה.

21. במקרה הקונקרטי המצב אפילו חמור יותר, נוכח העובדה כי מדובר במידע אשר יוצא (Export) ממערכת מידע מקובלת וידועה בשם מיקרוסופט דיינמיקס CRM, אשר ניתן להפיק מידע זה במספר בודד של לחיצות עכבר, ולפיכך כל שיהוי העולה על שעות בודדות במסירת המידע, הוא בבחינת הפרה של הוראות סעיף 7, קל וחומר כל ארכה שניתנה לאורך הדרך.

הרקע לעתירה והבסיס המשפטי

22. ביום 20.11.2013 ניתן פסק דין מכונן בתחום חופש המידע על ידי בית המשפט העליון, עע"מ 1786/12 אברהים ג'ולאני נ' מדינת ישראל -המשרד לביטחון פנים, שבמרכזו בקשת מבקשי המידע לקבל מידע על תיקי חקירה שנפתחו נגד נאשמים בחשד לביצוע עבירה מסוימת. חלק מטענות המשיבים שם, ובכלל זה משרד המשפטים, הייתה כי מערכות המחשוב של התביעה אינן מאפשרות שליפת תיקים לפי עבירות ספציפיות ועל כן ידרשו משאבים רבים לצורך בדיקה ידנית של המידע המבוקש.

23. לעניין זה התייחסה כב' השו' ברק ארו בפס' 33 לפסק דינה וקבעה

במבט הצופה פני עתיד, ניתן להוסיף, כי ככל שמערכות המחשוב של המשטרה והפרקליטות תשתכללנה וירבה בהן השימוש, כן תקטן, בהדרגה, ההכבדה הכרוכה בהפקת מידע מן המערכת. מבחינה זו, לא לעד תוכלנה הרשויות להישמע בטענה כי המידע שברשותן אינו ממוחשב, ומטעם זה, קשה להפיקו ולהציגו בפני מי שנדרשים לו, יצוין בהקשר זה כי טענת המשיבים לפיה היענות לבקשת המערערים יוצרת הכבדה משמעותית עקב כך שלא ניתן "לשלוף" מידע על כתבי אישום שעניינם עבירה קונקרטית ממאגריהם, מעוררת אי-נחת. זאת, שכן כבר בעניין סגל (שם, בפסקה 42), שניתן לפני למעלה משנתיים, ציין בית משפט זה כי יש להניח שאף המשיבים ייתרמו ממערכת מחשוב שתאפשר חיפוש מידע המתייחס לעבירות ספציפיות, ומכל מקום, עליהם לחתור לקידום חופש המידע באמצעות שימוש במערכות מחשוב מתאימות (ראו גם: דפנה ברק-ארו "המשפט המינהלי בעידן המדינה האלקטרונית" המשפט יג 121 (2008)).
ההדגשות אינן במקור, ג.ז.

24. דברים אלה לא נאמרו בחלל ריק, אלא על רקע הוצאה של עשרות מיליוני שקלים, עבור מערכת מחשוב שזכתה לכינוי "תנופה" ואשר הוטמעה באותם ימים בפרקליטות. נכון להיום פרוסה מערכת תנופה בכל יחידות הפרקליטות הפלילית, ומשמשת לניהול כלל ההליכים הפליליים אשר מנוהלים על ידי פרקליטות המדינה. מערכת זו מבוססת מערכת מוכרת ונפוצה של חברת מיקרוסופט, ואשר תיעוד המידע בה פשוט וקל, כמו גם הוספת רכיבים ושדות, וכך גם יצוא המידע מהמערכת.

25. חלפו מספר שנים, ולפני כעשור, ניתן פסק דין נוסף, הפעם בבית המשפט המחוזי, בעניין עת"מ (י-ם) 17719-10-15 איגור גלדר, עורך דין נ' המחלקה לחקירת שוטרים. במרכז פסק הדין הפעם, עמדה בקשה לחשוף את כתבי האישום שהגישה מח"ש נגד שוטרים. המשיבים כאן ושם, דחו את הבקשה בין היתר בטענה כי התברר להם שהמידע המצוי במערכות המידע התגלה כלא מדויק וכי באותו שלב לא איפשרה המערכת להפיק נתונים באופן נכון ומדויק.

26. כב' השו' ארנון דראל, בפס' 10 לפס' דינו מיום 19.6.2016 קבע בית היתר כי

לא מצאתי כי הונח בסיס מספק לפקפק בנכונות טענתה של המשיבה כי המידע אינו זמין לעת הזו וכי לאחר בדיקה שנערכה התברר כי מה שנמסר בעבר אינו בהכרח אמין. הרשות נהנית מחזקת תקינות וזו לא נסתרה. עם זאת, בהינתן חשיבותו של המידע, האינטרס הציבורי בחשיפתו והקדמה הטכנולוגית מצופה כי העניין יבוא על תיקונו מוקדם ככל הניתן. לביטוי 'לאחר שנקטה באמצעים סבירים', יש לתת תוכן דינאמי והדעת נותנת כי בתוך פרק זמן לא ארוך הימנעות ממסירת מידע אודות פילוח התלונות תחייב הצגת תשתית ראייתית מנהלית מוצקה יותר באשר לאמצעים הסבירים שננקטו להשגתו. מוצע אפוא כי המשיבה תשקיע את המשאבים הנדרשים כדי להיות מסוגלת לאחזר מידע על פילוח התלונות ובהקדם. לעת הזו, לא מצאתי אפוא עילה להתערב בעמדת המשיבה כי היא רשאית לדחות את הבקשה המתייחסת לפילוח התלונות מטעם זה.

ההדגשות אינן במקור, ג.ז.

27. כאן המקום לציין כי גם העותר בעצמו, קיבל לפני מספר שנים, ולאחר פסק הדין בעניין גלדר כאמור, מידע על אודות רכיבי הענישה בתיקי הפרקליטות (מצ"ב כנספח י'). כלומר אין חולק כי לשיטת המשיבים, הם מנהלים את המידע בצורה חובבנית ולא אחראית. כך גם אין חולק, כי מפעם לפעם, אותו מידע ממש שהם מבקשים שלא למסור במענה לבקשת המידע כאן, נמסר גם נמסר לפני עניין גלדר, ואחרי עניין גלדר.

28. יתרה מכך, יטען העותר, כי אופן הניהול החובבני של הפרקליטות לא מוריד מהחובה והאינטרס הציבורי במסירתו, אלא להפך. ככל והמידע ימצא מהימן ומקיף, ולכל הפחות בעל תוקף סטטיסטי, הרי שברור מאליו הערך במסירת המידע. ככל וימצא שלא כזה, הרי שעצם הביקורת והבקרה, והיכולת לתחקר ולאפיין את הניהול הרשלני, לצורך כיוון ביקורת ציבורית ואזרחית מדויק וממצה, מצדיק את מסירת המידע. כך גם לא ניתן לשלול, שתמונת מצב עגומה כפי שעשויה להתגלות, תהיה הבסיס המתאים להגשת עתירה נגד המשיב 3, בדרישה לתקן את הליקויים.

29. לעניין זה יפנה העותר גם לפסק דינו של בית המשפט העליון מיום 6.12.2017 בעניין ע"מ 2238/16 עיריית קרית גת נ' הצלחה שם שם נקבע "באשר למידת הדיוק ואמינות המידע המופיע ביומנים – ניתן להוסיף לחומר שיימסר למשיבים, הערה כללית לפיה האמור ביומנים אינו משקף בהכרח את שאירע בפועל, לאור שינויים שחלו ופגישות שבוטלו, וכד'. חלופה

אחרת היא, להוסיף הערות שוליים או במסמך נפרד, התייחסות ספציפית לכל שינוי שחל ביומן, לרבות דיונים או פגישות שנדחו או בוטלו."

30. מבלי לגרוע מהאמור לעיל, יוסיף העותר ויטען אף טענה חלופית, כי לא ניתן לשלול את הטלת החובה על המשיבים לפעול באופן יזום, לרבות בהקצאת משאבים חריגה, נוכח העובדה כי התנהלות תקינה של פרקליטות המדינה, ודאי לאור פסקי הדין שנסקרו קודם לכן והחלטות הממשלה השונות, מחייבת את קיום ולמעשה ניהול המידע באופן מתאים, ור' לעניין זה פסק דינו של בית המשפט המחוזי בעניין עת"מ (י-ם) 900/07 קרן דולב לצדק רפואי נ' נציבת הקבילות לפי חוק ביטוח בריאות ממלכתי.

31. עוד לעניין חובת המשיבים לפעול באופן יזום, הרי שלפי החלטת ממשלה 1933 מיום 30.8.2016 היה על המשיבים להעמיד את כל המידע המבוקש לעיון הציבור, בדרך של פרסומו באתר DATAGOV, כך שמראש, עצם הצורך בהגשת בקשה, למידע זה, עולה כדי הפר הוראות הדין מצד המשיבים.

32. למען הסדר הטוב, וכפי שהובא במסגרת מיצוי ההליכים טרם הגשת עתירה זו, העותר בשלב זה זנח את השגתו באשר לרשימת סעיפי האישום, אשר נדחתה בטענה להקצאת משאבים. כל זאת תוך שהעותר שומר על זכותו לפנות לערכאה המתאימה ולהשיג על כך, ללא כל קשר. עתירה זו ממוקדת איפוא אך ורק להשלמת המענה ביחס לרכיבי הענישה, אשר נדחה לפי סעיף 8(3) לחוק.

האינטרס הפרטי והציבורי

33. לציין כי חוק חופש המידע מעגן את זכות הציבור לקבל מידע ציבורי השמור, בנאמנות, אצל הרשויות השונות. החוק מעגן תפיסה שלפיה יש לאפשר "זרימה חופשית" של מידע מהשלטון אל הציבור. בית המשפט העליון קבע זה מכבר את חשיבותה הרבה של השקיפות לדמוקרטיה בכלל ולחופש הביטוי בפרט:

"הזכות לקבלת מידע על פעילותן של רשויות ציבוריות היא מאבני היסוד של חברה חופשית. היא נוגעת לעצם קיומו של המשטר הדמוקרטי, היא מזינה את חירות הביטוי וניזונה ממנה, והיא משקפת את התפיסה המשפטית שלפיה הרשות כנאמן הציבור מחויבת לדאוג לציבור ולא לעצמה במילוי תפקידיה".
ע"ס 9135/03 המועצה להשכלה גבוהה נ' הוצאת עיתון הארץ

34. כך גם עמד בית המשפט העליון, לא אחת, על חשיבות הזכות למידע לאפשרות של הציבור להעביר ביקורת על פעולות השלטון:

"בהקשר זה לא ניתן שלא לציין גם את הקשר ההדוק שיש בין הזכות למידע למימושה של חירות הביטוי [...] כטעם התומך במסירת המידע לידיה של המעוררת. גופים דוגמת המעוררת, כמו-גם עיתונאים וכלי התקשורת, הם ערובה לקיומה של חברה מתוקנת. הם אמצעי חיוני להגשמת חופש הביטוי ולמימוש אפשרותו של הציבור למתוח ביקורת על פעולות השלטון ולתרום לכינונה של תרבות שלטונית נאותה. תרומתם של גופים וגורמים מעין אלה לעיצוב פניה של החברה מותנית במידה רבה ביכולתם לממש את הזכות למידע".
ע"ס 9341/05 התנועה לחופש המידע נ' רשות החברות הממשלתיות

35. האינטרס הציבורי בחשיפת המידע והנגשתו לציבור עולה כבר מעצם החלטת הממשלה 1933 כאמור, אשר חייבה את המשיבים להעמיד לעיון הציבור את מאגרי המידע, ובכלל זה את רשימות התיקים ומאפייניהם כפי שהם מצויים במערכת תנופה. לא יעלה על הדעת שהציבור ישא בעלויות של עשרות מיליוני שקלים עבור מערכת מידע, ודבר לא יחשף מתוך מערכת זו רק בשל ניהול חובבני של המידע בה.

36. לעניין זה יצוין כי הדבר הובא באופן אישי על ידי העותר בפני המשיב 3, אשר רשם לעצמו את הדברים לפני מספר שנים, ומאז ועד היום, לא עשה עם כך דבר. מאז שנת 2016 עת ניתנה החלטת הממשלה ועד היום, לא מצא לנכון משיב 3 להנגיש ולו מאגר מידע אחד, אף לא טבלה אחת אומללה השקעה שנאמדת במספר דקות עבודה של עובד זוטר בפרקליטות המדינה.

37. לכך ראוי להוסיף על תיקון 113 לחוק העונשין אשר היווה מהפכה של ממש, ותפיסה ייחודית של אופן פיתוח נורמה משפטית. בניגוד לתפיסה המקובלת של פסיקה של ערכאה גבוהה המחלחלת מטה, תיקון 113, ביקש להוביל גישה של היפוך פירמידה, כלומר הענישה בישראל

נקבעת בראש ובראשונה על בסיס מתחמי הענישה ההולמים בהתאם לנסיבות המקרה בהתאם לגזר הדין שניתנו על ידי הערכאות השונות. קרי, נקודת המוצא בענישה בישראל, נסמכת על אותה מדיניות ענישה אשר נפסקה בתיקים אחרים. מידע זה, נכון להיום, בוודאי באופן ניתן לשליפה יעילה בהתאם לפרמטרים שונים, מצוי באופן כמעט בלעדי בידי גופי התביעה, והמשיבים בתוכם.

38. המשמעות המעשית היא שהטיעון המשפטי נעשה בתנאים שאינם שווים, הוגנים וראויים, ובניגוד להחלטת הממשלה. במקום שהטיעון לעונש יתבסס על תשתית מידע שווה והוגנת, מחזיקים המשיבים ביתרון מובהק היורד לשורש חוסר ההגינות, תוך שהם כופרים ומפרים את החלטת הממשלה אשר חייבה אותם להעמיד מידע זה לעיון כלל הציבור.

39. לכך ראוי להוסיף כי לא במקרה המחקר האמפירי בישראל כמעט ולא עוסק בענישה. הסיבה לכך נעוצה בקושי הגדול לגשת למידע ברמה הסטטיסטית. קושי זה משולב בפגמים מהותיים היורדים לשורש העניין בעקרון פומביות הדיון בישראל, לצד העובדה שכל גופי התביעה בישראל נמנעים מלהעמיד לעיון הציבור מידע בסיסי זה אשר מנוהל ומקוטלג על ידם.

40. באשר לשאלות מהימנות או דיוק המידע, הרי שהדברים כלל לא רלוונטיים. ראשית, יש להניח כי ברמה הסטטיסטית ובהתאם לתיקוף חתכים כאלה ואחרים, המידע בעל ערך גבוהה. שנית, מובן מאליו כי לא מדובר במידע בעל תוקף משפטי, קרי, קביעת העונש בתיק מסוים, לעד תקבע על בסיס נוסח החלטת בית המשפט ולא על סמך טבלה זו או אחרת שתמסר לעותר. כל מהותו של המידע המבוקש אינה לכפור בכך, אלא לאפשר גישה יעילה בחתך המתאים לאותו מידע. לפיכך אף אם יש טעויות בהיקף זה או אחר, בשל חובבנות המשיבים, אין בכך כדי לאיין את ערכו של המידע.

סוף דבר

41. בענייננו מדובר בבקשת מידע פשוטה וברורה, אשר הפקתה אורכת שניות ספורות בלבד. חרף זאת, המידע נמסר רק לאחר חלוף למעלה מ-120 ימים – תוך שהמשיבים 1 ו-2 מבססים את האיחור על טענות כלליות מסוג "עומס עבודה" ו"היקף הבקשה". נוכח זאת מתבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיבים לנמק באופן קונקרטי, מדוע מידע שחובה לפרסמו ושאיסופו חד-פעמי ומהיר, הועבר בניגוד לחוק ובאיחור קיצוני.

42. מטענות המשיב 1 עולה כי לצורך מסירת רשימת סעיפי האישום בכתבי אישום, נדרש לטענתו מעבר ידני על "אלפי תיקים", באופן המלמד כי פרקליטות המדינה אינה מחזיקה תשתית בסיסית של רישום סעיפי האישום בכתבי האישום שהגישה. לפיכך מתבקש בית המשפט להורות למשיב 3 להסדיר ולנהל מעתה ואילך מידע זה כנדרש על פי דין, במסגרת ניהול מידע סביר, נאות ומודרני של רשות תביעה מדינתית אשר השקיעה מיליוני שקלים עבור מערכת שאיש לא טורח להזין בה מידע חיוני שכזה, בראש ובראשונה לתפעול השוטף של הפרקליטות, לצד האינטרס הציבורי בהנגשתו לכלל הציבור.

43. עוד מציין המשיב 1 כי נתוני הענישה במערכות המידע של הפרקליטות אינם מהימנים, עד כדי קושי ממשי בקבלת תמונה ראויה ושקופה של מדיניות הענישה בפועל. מצב דברים זה אינו מתקבל על הדעת ברשות ציבורית האמונה על שמירת שלטון החוק, ולפיכך מתבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיב 3 להסדיר את ניהול מידע הענישה, כך שיהיה תקין, מלא, אמין וזמין לציבור.

44. בנוסף, ובהתאם לבקשת המידע המקורית, מתבקש בית המשפט להורות למשיבים למסור מחדש את כלל המידע שהתבקש – לרבות פירוט רכיבי הענישה בכל תיק ותיק – וזאת על בסיס המידע המצוי ברשותם, אף אם אינו מושלם לשיטתם. מסירת הנתונים כפי שהם חיונית לאפשרות הפיקוח, הבקרה והביקורת על איכות ניהול המידע ועל התרשלותם של המשיב 3 ועובדי הפרקליטות בקיום חובתם זו. כמתואר מעלה מידע זה חיוני גם לצורך ביסוס טענות משפטיות בהליכים פליליים וקידום המחקר המשפטי האמפירי בתחום הענישה.

45. לבסוף, ובהינתן דפוס ההתנהלות החמור, הכולל איחור קיצוני במענה, וחוסר הסבירות בהתנהלות המשיבים, מתבקש בית המשפט לפסוק הוצאות משמעותיות נגד המשיבים ולכל הפחות בהתאם לסכום הקבוע בכללי לשכת עורכי הדין (התעריף המינימלי המומלץ). התש"ס-2000.

גיא

גיא זומר, העותר

תצהיר

אני הח"מ, גיא זומר, ת.ז. [REDACTED] לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזאת כדלקמן:

1. אני עושה תצהיר זה בתמיכה לעתירה, כמפורט בגוף העתירה, בעניין מידע המצוי ברשות להגנת הפרטיות.
2. אני מצהיר שכל העובדות המפורטות בעתירה הן אמת למעט היכן שצוין במפורש כי הדבר על על פי מיטב ידיעת העותר.
3. אני מצהיר כי הטענות המשפטיות המפורטות בעתירה הן אמת על פי הבנתי והעצות המשפטיות שקיבלתי.
4. זהו שמי, זו חתימתי ותוכן תצהירי אמת.

גיא זומר

אימות

הנני מאשר/ת בזה כי ביום 24/11/25 התייצב בפני, עו"ד סיון הורנשטיין, גיא זומר נושא ת.ז. [REDACTED] לאחר שהוזהרתי לומר אמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר את אמיתות תצהירו לעיל וחתם עליו.

סיון הורנשטיין, עו"ד ד"ר
SHARON HORENSTEIN, ADV.
מ"ר 2835 I.N.

24/11/25

רשימת נספחים

נספח	תאריך רלוונטי	תיאור התחולה (התוכן)
א'	22.4.2025	בקשת המידע.
ב'	23.4.2025	אישור המשיבים על קבלת הבקשות והעברתן לבירור הגורמים הרלוונטיים.
ג'	22.5.2025	תשובת העותר לבקשת הבהרה של המשיבים המבהירה את היקף המידע המבוקש (רשימה מפורטת של מספר תיק, בית משפט ועבירה ספציפית).
ד'	22.5.2025	הודעת המשיבים על הארכת מועד ראשונה למענה ב-30 ימים נוספים (עד 21.6.2025), בטענת עומס עבודה.
ה'	19.6.2025	הודעת המשיבים על הארכת מועד נוספת למענה (עד 21.7.2025), על דעת המנכ"ל ובטענת "היקף הבקשה" והשגות העותר על כך.
ו'	28.8.2025	החלטת המשיבים בבקשה
ז'	28.8.2025	דוגמה למקטע מתוך קובץ האקסל שנמסר
ח'	28.8.2025 – 1.9.2025	השגה מפורטת שהגיש העותר על החלטת הממונה על חופש המידע (28.8.2025) ואישור קבלת ההשגה על ידי המשיבים (1.9.2025).
ט'	1.11.2025	התראה לפני נקיטת הליכים משפטיים
י'		מידע קודם שהתקבל במענה לבקשת חופש מידע מהמשיבים הכולל את רכיבי הענישה כפי שמתועדים במערכות המידע של המשיבים.